

# Diákrónika

A Kaposvári Klebelsberg Középiskolai Kollégium lapja

2019. tanév

1. szám



„Az otthon egy érzés, amikor tartozol valahova, és kellesz valakinek.”

(A farm, ahol élünk c. film)

Leginkább ez az idézet fejezi ki, hogy mit jelent számunkra az otthon. Eddig a szüleinkkel, testvéreinkkel éltünk, beleszülettünk egy családba. Mindennap az otthonunkból indultunk el és tértünk vissza oda. Biztonságban éreztük magunkat a falak között. Szeretet, öröm, kacagás, biztonság. Ezt jelentette számunkra az otthonunk, a há-

zunk.. Nap mint nap éreztük, hogy oda tartozunk és kelünk.

Szeptemberben elhagytuk az otthonunkat, igaz, csak heti öt napra. Kétségeink támadtak. Mi lesz velünk a szüleink, a szeretteink... az otthonunk nélkül. Az eltelt öt hónap megadta a választ. Lett még egy hely, ahova tartozunk, ahova kellünk... egy új otthonunk.

Szeptemberben itt Kaposváron, egy városismereti versenyen vettünk részt az AJTP diákokkal. Három állomás volt, ahol történelmi ismereteket is szerezhettünk a városról. Miközben több helyre is mentünk, eközben a várost magát is megismertük. Megtudtuk, hogy mi merre van. Megnéztünk néhány épületet, szobrot, amikre az emberek nem nagyon szoktak figyelni. **Radó Szilvia**



kezdtem zongorázni, már nem izgultam, átadtam magam a zenének, felszabadultnak éreztem magam.

**Varga Janka**



Szeptemberben a városismereti verseny segítségével betekintést nyerhettünk az épületek múltjába. Jobban megismerhettük a várost. Megnéztünk néhány olyan szobrot, ami teljesen elkerüli az ember figyelmét, hogyan valaki csak úgy sétálgat Kaposváron. **Boncz Péter**



Nagyon örültem, amikor Kata néni mondta, hogy a Zene világnapján lehetőségem van zongorázni a diáktársaim előtt. Chopin Nocturne-jét választottam, mert ezt a darabot érzem legközelebb a szívemhez. A rendezvény előtt nagyon félttem, mert fáj a kezem és nem tudtam, hogyan tudom eljátszani, átadni a darabot. Amikor el-

A 9. és 12.-es vetélkedőn én is részt vettem. Nagyon izgalmas feladatokkal készültek a szervezők, de nekem ez volt a kedvencem. Egy filmjelenetet kellett szinkronizálnunk előzetes készülés nélkül, azonnal. Az elején még nem ment annyira gördülékenyen, de egyre jobban belejöttem. Nagyon jól éreztem magam ezen a programon.

**Szalai Dóra**

# ÚJ OTTHONUNK



Nagy örömmel képviseltük csoportunkat a Klebelsberg-vetélkedőn. A felkészülésnél szétosztottuk a fejezeteket egymás között, és azt is megbeszéltük, hogy melyik részt dolgozzuk fel közösen. A versenynek köszönhetően sok mindent megtudtunk Klebelsbergéről. A vetélkedőt megelőző hétfőn csoporttársainknak is bemutattuk az egykori vallás- és közoktatásügyi miniszter életét és a munkásságát.

A vetélkedőn két csoporttársammal, Gibizer Ádámmal és Tölgyesi Ádámmal harmadik helyezést értünk el. A dobogós helyezés mellett még az is pozitívum, hogy mi már a gimnázium első osztályában megtanultunk egy érettségi tételt, hiszen Klebelsberg érettségi tétel.

**Gibicsár Gergő**



Nevelőtanáraink segítségével minden évben megrendezik kollégiumunkban a karácsonyi kézművesházat, ahol ünnepi díszeket lehet készíteni. Amikor hallottunk erről a foglalkozásról, nem repdestünk az örömtől. Úgy gondoltuk, hogy ez hozzánk, fiúkhoz nem a leginkább közelálló tevékenység.

Azonban pozitívan csalódtunk, mert kreatív és változatos lehetőségek közül választhattunk. Készítettünk papírcsillagokat, de az ünnephez nélkülözhetetlen gyertyáinkra vagyunk a legbüszkébbek. Ez volt az első alkalom, hogy részt vettünk a kollégiumi kézművesházon. Örülünk, hogy kipróbáltuk magunkat és a saját munkáinkkal díszíthettük otthonainkat.

**Karalyos Bálint-Fonódi Barnabás**



A vetélkedő előtt a barátaimmal nagyon izgultunk. Nem tudtuk, hogy mire számítsunk, mivel nem voltunk még hasonló rendezvényen. Amikor megérkeztünk a társalgóba, a szívünk majd' kiugrott a helyéről. A legkevésbé sem gondoltuk, hogy ennyien kíváncsiak lesznek a két évfolyam közötti küzdelemre. Aztán elkezdődött...

A szervezők kreatív feladatok sorozatával árasztottak el minket. A legtöbbünknek a szinkronizációs feladat tetszett leginkább. Az idősebbek mellett azonban nehéz volt érvényesülni, ugyanis sorra nyerték a feladatokat. Bár a győzelmet nem sikerült bezsebelnünk, mégis nagyon jól éreztük magunkat. Alig várjuk, hogy újra részt vehessünk rajta, de már végzősként.

**Karalyos Bálint**



Október 23-ára a színjátszósok egy tragikus színdarabbal készültek. Remekül sikerült a színdarab. Ezen az előadáson én is énekeltem és a felkészítő tanárom is Erdős Kornél tanár úr. Nagyon jól éreztem magamat. Büszke voltam magamra, hogy mások büszkéek rám. Az előadás szerintem diáktársaimat is megérintette velem együtt.

**Hajdú Virág**

Az október 23-ai műsor nagyon tetszett, főként a lehetőség, hogy részt vehettem benne. Tudatos és szép szereplést sikerült létrehozni. A műsor izgalmasra és egyben komoly hangulatra sikerült. Nehéz szövegnek látszott, de a nagyobbak szívesen segítettek a darab megtanulásában. Az előadás sikeres és részben meghatározó is volt.

**Novák Rebeka**

# BÜSZKESÉGÜNK

**Németh Patrikot szerintem mindenki ismeri a kollégiumban. Ha mégsem, akkor néhány adat. Ismeretjelői: vidámság, lazaság, jókedv, széles mosoly, értelmes tekintet. Előfordulási helyei: irodalmi műsorok, alkotói kiállítások, konferenciák és előadások, továbbá kollégiumi társalgó zajos csoportosulásai. Figyelem, nem veszélyes, egy kis beszélgetésre bátran megközelíthető.**



**Én is így tettem, és túléltem, sőt...**

**Most végzősként mivel telnek a napjaid?**

Természetesen a továbbtanulás körül forognak a gondolataim, hiszen csupán néhány hetem van a jelentkezési lap beadásáig. Szerencsére ez számomra csak technikai dolog, mivel már régen eldöntöttem, hogy milyen területen tanulok tovább.

**?**

Az első helyen a pénzügy-számvitel szakot jelöltem meg, mivel szerintem ez kiszámítható a jövőm szempontjából, másodikként pedig a jogot.

**És a történelem? Köztudott, hogy az érdekel a legjobban, még az osztálytársaidnak is szoktál segíteni.**

Valóban, nagyon szeretem a történelmet, hobbi-ként biztos, hogy végigkíséri az életemet. Emellett a kutatást sem adom fel a jövőben.

**Tényleg, többször tartottál már előadást diákok és tanárok előtt egyaránt. Hogyan kezdődött ez az egész?**

Hujber Gabi nénivel, a mentorommal többször beszélgettünk mindenféléről. Családról, barátokról és persze az érdeklődési területemről, a történelemről is. Mivel a falum, Kutas jelentős szerepet töltött be a II. világháború idején, a téma adta magát.

Ez egy hosszú folyamat volt, már a kilencedik évfolyam nyarán elkezdtem a kutatást. Először a helyi idősközzel készítettem riportot. Nagyon izgalmas és tanulságos beszélgetéseket éltem át.

Majd a tizedik osztályban könyvtári kutatásokkal egészítettem ki a meglévő anyagot. Minden új információ újabb kérdéseket vetett fel bennem.

A kész munkát először a TUDOK konferencián mutattam be.

**Hogyan fogadták? Nem izgultál?**

De, természetesen izgultam. Nagyon. Nem is a hallgatóság, a diákok és a tanárok, hanem a zsűri miatt. De összességében pozitívan zárult. Sok elismerést kaptam. Az eltelt időszak alatt azonban nemcsak a témám fejlődött, hanem én is, az előadásmódom. Már sokkal magabiztosabb vagyok, mint korábban.

**Gondolom, több helyen is bemutattad a kutatási témádat.**

Igen. A kollégiumban pl. a „Mester és tanítványa” rendezvényen, de volt arra is példa, hogy csak tanárok előtt. Több kisebb településre is meghívtak előadóként, de a legfelelősebb mégis az volt, amikor a falumban mutattam be a dolgozatomat, azok előtt, akikkel a riportot készítettem, azok előtt, akikkel együtt élek.

Nem is gondoltam, hogy ezekkel az előadásokkal példát mutatok másoknak is. Tudomásom van arról, hogy többen az én hatásomra kezdték el kutatni településük, szülőhelyük történetét.

(Patrik kutatásából egy részletet a 13. oldalon olvashattok.)

**Van újabb kutatási témád, terved?**

Folyamatosan bővíttem a meglévő anyagomat, de nagyon érdekel az egyiptomi kultúra. Ez persze más típusú kutatás, olyam „könyvtárban ülős.”

**Ennyit a kutatásról. És a színjátszásnak nincs helye a jövődben?**

Nem tudom. Megélni biztosan nem abból fogok. De hozzám tartozik. Már általános iskolás koromban is játszottam színjátszó csoportban. Aztán, itt a kollégiumban egyértelmű volt számomra, hogy nem a néptáncot, hanem a drámát választom. Jó döntés volt, sok érdekes előadásban vehettem részt.

**Melyik a legegyszerűsebb?**

Nehéz kérdés, mert mindegyiket valamiért szeretem. Talán egy '56-os műsor, amikor bábuként álltam a színpadon. Nekem az egész műsor elképzelhetetlen volt az elején. De nagyon jól sikerült. Nagyfokú koncentrációt és odafigyelést igényelt.

A „13 okom volt” c. darabban pedig én választhatam ki a karakteremet, azért emlékezetes.

**Van még valami, ami érdekel?**

Talán kevesen tudják rólam, hogy szeretek festeni. Főként tájképeket emlékezetes kirándulásokról, de van, hogy egy szép fotót ihlet meg.

**Ezt még én sem tudtam rólad.**

**Sok sikert kívánok a felvételihez és az újabb kutatásokhoz!**



# SZÜRETI BÁL KÉPEKBEN

„SZÜRETI BÁL”... csupa nagybetűvel. Egy fogalom a kollégiumunkban. Kilencedikesként kicsit félve, közepesen izgulva és nagyon élvezve éljük meg ezt a két napot.

A meghívással kezdődik minden. Egy kicsit ugyan megrettenünk a zajtól, a kiabálástól, de tudjuk, ez lesz az egyik legemlékezetesebb élményünk a Klebi falai között. Minden évben egyre közelebb kerülünk ahhoz a bizonyos naphoz, amikor mi leszünk a főszereplők. Nem kérdés, hogy kinek a bőrébe bújunk. Már eldöntöttük kilencedikesként, amikor a bemutatkozó táncunkra készültünk vagy miközben fura testhelyzetben fogadalmat tettünk a felsőbb éveseknek. Aztán eljön a nap...

Nézzük, hogyan élük meg a szecsik és mi, végzős diákok ezt az eseményt.

## Szecsik



Nagy várakozás és sok készülődés előzte meg az idén is a szecskaavatót kollégiumunkban. A „beavatásra” 2018. október 25-én került sor. Először a negyedévesek bemutatták táncaikat, ami a kezdő csoportok műsoraival folytatódott. A tánc után nehéz és izgalmas feladat következett. Számomra ez nagy megmérettetés volt! A plankelés közben esküt tettünk, így már mi is igazi „Klebissé” váltunk.

**Fábián Dávid**



Lívia tanárnővel közösen készültünk a szüreti bálra. A koreográfiát is együttes erővel állítottuk össze. Arra törekedtünk, hogy olyan táncot adjunk elő, ami mind egyikünk számára megfelelő és teljesíthető, nem túl bonyolult. Örülök, hogy az én ötleteimet is felhasználtuk a koreográfiába. Klasszikus táncot tanultam 2 évig, így annak előnyeit is be tudtam építeni a táncunkba.

A végeredmény egy humoros, laza, életteli telj elöadäs lett, amivel a csoportunk sokszínűséget akartuk bemutatni a társaink előtt. A próbák alatt egy összetartó csapatot faragtunk magunkból, mindenkinek fontos volt, hogy jól teljesítsünk, így álltunk ki a közönség elé.

Eleinte izgulunk, de összeszedtük magunka és beleadtunk mindent.

**Novák Rebeka**



Nagyon vártam már a kóliban a Szüreti bált, mert a nővérem – aki tavaly ballagott- is mesélt róla és az elmondottak alapján jó bulinak tűnt. A fótón éppen az eskü szövegét mondjuk. Féltem, hogy nehéz pózban kell végigmondani a szöveget, főleg miután láttam, hogy a fiúknak mennyire nehéz volt. Szerencsére nekünk könnyebb volt, és nagyon élveztem. Számomra ez néhány perc egy örök élmény marad.

**Gerbovits Fanni**



A koreográfiát mi találtuk ki és mi is tanítottuk be a többieknek. A tanulás viszonylag könnyen ment, bár a viccelődések nem maradtak el a próbákon. A választott zene tetszett mindenkinek, mert jó a ritmusa, a lépések is könnyen betanulhatóak voltak.

Az előadás előtt izgulunk, de gyorsan feloldódtunk, és végül jól sikerült a produkció. Fokozta a hangulatot, hogy a végén a végzősök is beálltak közénk táncolni. Összeségében nagyon élveztük a felkészülést és a szüreti bált is.

**Nagy Nikoletta-Szarka Tímea**



A felkészülést már három héttel a fellépés előtt elkezdtük. Kitűnő alkalom volt a frissen verbuvált társaságunk összekovácsolódására, egymás megismerésére. Az „út” elején a mozgások sokak számára még komplikáltak voltak, viszont az idő múlásával minden bonyodalom leegyszerűsödött.

A koreográfusunk, Sárdi Benjámin tömördek idő és energia árán eredményes munkát végzett. Szerintem mindannyian nagyon jól éreztük magunkat, és egy életre szóló élménnyel gazdagodtunk.

**Karalyos Bálint**

# SZÜRETI BÁL KÉPEKBEN

## Végzősök



Már kilencedikes korom óta vártam, hogy részt vehessek a szüreti mulatságon mint főszereplő. A készülődés nagyon izgalmas volt, főleg a táncpróbák és a „ruhavadászat” miatt. Vicces volt látni a szecsik műsorát, de a legizgalmasabb számomra az élő műsor volt, ahol előadhattuk a kész táncunkat. Nagyon jól éreztem magamat ez idő alatt és feledhetetlen élményeket nyújtott számomra.

**Györgyi Enikő**



A szüreti bálon mi, végzősök kétféle műfajban mutatuk meg magunkat. Szeptemberben önként jelentkezéssel kezdődtek a magyar-, ill. a cigánytánc próbái. Eleinte nagyon féltünk, hogy vajon mi fog ebből kisülni, de sikerült a színvonalas koreográfiát megtanulni, amit Harangozó Barnabás tanított be mindkét csoportnak. A próbák jó hangulatban és sok-sok nevetéssel teltek.

Október 24-én bejártuk a kollégiumot és meghívtuk diáktársainkat a másnapi szüreti bálra. Kilencedik óta vártuk már ezt a napot, mindig évben irigykedtünk a végzősökre, akik emlékezetes műsorral zárták le kollégiumi éveiket.

Örülünk, hogy nekünk is sikerült színvonalas műsorokat készíteni, és így méltó utódai lehettünk a korábbi végzősöknél. **Krasznai Szimonetta–Csizmadia Nóra**



Rendkívül vártam a szüreti bált, hiszen minden évben ez a legnagyobb mulatság a ballagó diákok számára. Idén sikerült átélnem, hogy milyen érzés ilyenkor a mikrofon túloldalán állni. Három évvel ezelőtt még nem értettem, mi értelme van ennek a hagyománynak. Idén rájöttem, hogy ezáltal kicsit közelebb visszük az újonnan érkezett kilencedikes évfolyamot a kollégiumi társasági élethez.

Egészen jó produkciókat láthattunk tőlük, némelyikbe még a ballagó 12. évfolyamosokat is beinvitálták táncolni. Ezután kezdetét vette a próbatétel, a szecska, amelyet a srácok és a lányok egyaránt ügyesen teljesítettek.

A legnagyobb szerűbb az egészben, hogy azokkal a sráccal éltem ezt meg, akikkel gyerekként léptük át először a kollégium ajtaját, és együtt nőttünk fel a falai között. Remélem, hogy ti, szecskek is tapasztalni fogjátok ezt az érzést!

**Galambos Bence**



Októberben elérkeztünk a szüreti mulatsághoz, amit minden végzős kollégista izgatottan várt. Ennek a rendezvénynek első fontos része a meghívás, amikor a végzősök cigány-, illetve magyartáncosnak öltözve hívják meg a kilencedikeseket a mulatságra. Ezek a meghívások mindig nagyon jó hangulatban zajlanak, és ez az idén sem volt másképpen. Serpenyőkkel, lábasokkal, fémdobozokkal felszerelve mentünk végig a folyosókon. Tőlünk zengett az egész kollégium. Néhány kilencedikes riadt tekintet vetett ránk, mint ahogyan mi is tettük, amikor szecskek voltunk.

Örülök, hogy részese lehettem ennek a programnak. Ez egy felejthetetlen élmény marad számomra.

**Fábián Elvira**



# ÉLET A KOLLÉGIUMBAN /...ÉS AZON KÍVÜL



Szeretem a teaházat. Ilyenkor összegyűlik a kisebb baráti körünk és egy finom tea mellett egy szuper beszélgetésben van részünk. Én a gyümölcsteákat kedvelem, leginkább a sárgadinnye ízűt. A teaháznak köszönhetően azonban már több különböző márkájú, minőségű és ízű teát kóstoltam.

A hangulat mindig jó. A tanulás mellett jó egy kicsit lazítani. A finom teák mellé meghitt hangulatot teremtenek tanáraink sólámpákkal, halk zenével vagy éppen kollégistatársaink koncertjével.

**Fekete Gyöngyi Virág**



A hagyományokhoz híven idén is megrendezésre került a német és angol fordítóverseny a kollégiumunkban. Minden résztvevőnek egy, a tudásának megfelelő szintű szöveget kellett lefordítania. Természetesen szükség esetén szótárt is használhattunk. Én a német B1-es kategóriában indultam, mivel szeretem a német nyelvet. Nem gondoltam, hogy jó eredményt fogok elérni, ezért nagyon meglepett, mikor kihirdették, hogy a zsűri az én munkámat találta a legjobbnak a kategóriában. Szintén nagy öröm volt számomra, amikor megtudtam, hogy a szobatársam, Vörös Alexandra is első helyezést ért el, csak ő a német B2-es kategóriában. Jelenleg mindketten a második fordulóra készülünk. Szerintem ez a verseny nagyon jó dolog, mivel mindenki kipróbálhatja, hogy mennyire tud idegen nyelvű szöveget magyarra fordítani.

**Böhm Krisztina**

Minden évben több alkalommal rendeznek különböző sportágakban (foci szivacs labdával, floorball, labdarúgás bőrlabdával, ülőröplabda, csörgőlabda stb.) kollégiumok közötti meccseket a Duráczky EGYMI Kollégiumában. A bajnokságnak neve is van, az ideje a II. Integrált Kaposvári Sportbajnokság. A Klebisek minden alkalommal lelkesen vesznek részt az épek és a hallássérültek közötti megmérettetésen. Nagyon várjuk a jó hangulatú mérkőzéseket mikulás, farsang vagy akár húsvét előtt. Szeretettel fogadnak bennünket, több barátság született már ezeken az alkalmakon. A meccsek után pedig közösen ünneplünk, vacsorázunk, ahol az aznapi legemlékezetesebb pillanatokot is megvitatjuk. Mi vagyunk az egyedüli lánycsapat a mezőnyben,

ezért különösen izgalmas számunkra „elverni” a fiúkat. Eddig egy fordulón vagyunk túl. Itt a kollégiumunkból három csapat indult.

Mi lányok értük el a legjobb eredményt, mert 4. helyezést szereztünk. Többi csapatunk a 6. és a 8. helyen végzett. De ez nem tántorít el minket, köszönhető a csapatok közötti összhangnak, az egyetértésnek és a lelkesedésünknek. Főleg, mivel tavaly mind az 1., mind a 2. összetett helyezést is kollégiumunk csapata nyerte.

Néha kisebb sérülések előfordulnak – ahogyan velem is megtörtént. Ez persze nem veszi kedvem a sportolástól, a meccsektől. Én nagyon szeretek a Duráczkyban megrendezett kupákon részt venni. Szerintem nagyon érdekes és tanulságos a hallássérültek ellen játszani, odafigyelni rájuk.

Minden kollégistának, aki szeret focizni, ajánlom ezt a programot!

**Büki Noémi**



## KARÁCSONYFÁVAL A SZÉP PILLANATOKÉRT



Tavaly az egyik csoporttársunk éppen a karácsony előtti hetekben balesetet szenvedett és bekerült a kórházba, a baleseti osztályra. Nagyon aggódtunk érte, de szerencsére csak két napot töltött bent. Szerettük volna megköszönni a kórház dolgozóinak, hogy vigyáztak Mónára, ezért a feldíszített karácsonyfánkat a kórházba vittük. Az ápolónők és a szeretteiktől távol lévő betegek is nagyon örültek

Tavaly jó élményekkel távoztunk a kórházból, így Ildi nénivel eldöntöttük, hogy ebben az évben is a kórháznak adományozzuk a csoportunk által feldíszített karácsonyfát. Az idén is saját kezűleg készített díszekben csillogott a fánk. Akasztottunk rá sógyurmából és papírból készült karácsonyfadíszeket.

Ismét nagy szeretettel fogadtak minket. Miután feldíszítettük a fát, a betegek között kiosztottuk a versenyen kapott szaloncukrunkat. Mindenki nagyon örült a látogatásunknak, néhányan még el is érzékenyültek.

Idén is jó emlékekkel hagytuk el a kórházat, mosolyt csaltunk mindenkinek az arcára. Jövő decemberben ismét ott leszünk!

**Balogh Barbara-Gál Dorottya-Nagy Vivien**

# ÉVFORDULÓK



November 13-án, „A magyar nyelv napja” alkalmából Erzsi néni egy vetélkedőt szervezett a kollégium csapatai között. Tíz érdekes, jópofa feladatot kellett megoldanunk, amelyek többsége a magyar nyelv fordulatos szóhasználatára épült, emellett a magyar irodalom legnagyobb verseit is „boncolgattuk”.

A mi csapatunk 6. helyezést ért el a 16 csapatból. Elégedettek voltunk magunkkal, de ami még az eredménynél is fontosabb, hogy jó hangulatban és játszva tanultunk is a feladatok kidolgozása közben.

**Tóth Kamilla**



Wass Albertre emlékeztünk kollégiumunkban egy rendezvény sorozattal. Mindennap más témával várta nevelőtanárunk, Ildikó néni az érdeklődőket. Volt totó, versértelmezés, igaz-hamis feladat a pályaképhez kapcsolódóan, regényismertetés bejátszással, puzzle, de meghallgattunk egy tanulságos visszaemlékezést is, amelyben Wass Albert a nagypapa bölcs tanácsairól mesélt.

Az utolsó napon a kollégisták a kedvenc Wass Albert verseiket olvasták fel. Mivel én már évek óta szavalok, több rangos országos és megyei versmondóversenyen elismerésben részesültem, ezért egyértelmű volt számomra, hogy a felolvasáson veszek részt. A hét zárónapján a társaim a költő Szívalpota titka c. versét hallhatták tőlem. A költemény nagyon közel áll hozzám az érdekes hasonlatok különleges, átvitt értelme miatt. Ezt a művet már régóta ismerem, és az egyik legelvontabb versnek tartom.

**Fodor Zsófia**



A közelmúltban elhunyt Kányádi Sándorra emlékeztünk kollégiumunkban egy vetélkedő keretében. A versenyen a város középiskolásai indulhattak négyfős csapatokban. Mi is beneveztünk, mivel szeretjük a verseket, meséket, az irodalmat.

Előzetes feladatként egy tablót kellett készítenünk, amely összefoglalta a költő életét és pályáját. Mi a tablónkat versekkel és rajzokkal díszítettük.

Tankovicsné Trapp Ildikó tanárnő, a szervező meghatározta a vetélkedő anyagát, a verseket, a meséket. Az elméleti részre Lovász Erzsébet tanárnő készített fel bennünket, akinek ezúton is köszönjük a segítségét.

Mikor a verseny kezdetét vette, az öt csapat közül mi voltunk a legnyugodtabbak. Már az elején meglepett minket, hogy magas fölényrel indítottunk. Azt gondoltuk, hogy ez csupán a kezdők szerencséje, hiszen mi voltunk a legfiatalabbak. De a későbbiekben is tartottuk az előnyünket a többiekkel szemben. A verseny részeként pedig egyik csapattársunk szavalt, ami igazán szépen sikerült. Amíg a zsűri összesítette a pontokat a versenyzők tea és szendvicsek mellett latolgatták az esélyeiket, mivel jó néhány feladat pontszámát, szándékosan, nem írták fel a táblára.

Elérkezett a pillanat. Az eredményhirdetést mindenki feszülten várta. Hátulról haladtak. Harmadik helyezés...

A végére már mindegyikünk számára világos volt, hogy a versenyt mi nyertük meg.

**Ábrahám Biborka, Apali-Szabó Luca, Tóth Lili, Üst Fanni**

# ADVENT KÉPEKBEN / ARANYOSOK VAGYUNK



A Mikulással kezdődött minden



A Mikulást izgatottan...és zenével vártuk



.A legrendesebb szobák lakói külön ajándékot kaptak a Mikulástól



Vetélkedő a tornateremben



Szellemi párbaj, vicces feladatokkal



Készülnek a karácsonyi apróságok – díszek és ajándékok



Az idén Dezsőné Fedor Ágnes tanárnő csoportja díszítette fel legszebben a fenyőfát



Karácsonyi hangulathoz süti és tea



Megható perceket élhettünk át társaink előadásával

## 9. AJTP csoport bemutatkozása

### *Élet az Arany János Tehetséggondozó programban*

#### *Az első közös élményeink Zánkán a gólyatáborban*

2018. 09. 07-én indultunk Zánkára. Nagyon izgultam az út miatt. Már első nap nagyon jó volt a hangulat, nagyon élveztük már az utat is. Útközben a buszon zenét hallgattunk és énekeltünk. Mikor megérkeztünk Zánkára, elfoglaltuk a szállásunkat, majd a délutánt együtt töltöttük az osztállyal. A tábor alatt nagyon sok programon vettünk részt. Voltunk sárkányhajózni, sétahajózni, kirándulni, sportolni. Voltunk diszkóban, táncházban és még караokézni is. Ez alatt az egy hét alatt nagyon meg-

szerttük egymást. Megismertük egymást, beleértve a tanár urat és a tanárnőt is. Nagyon jó tábort szerveztek nekünk.

**Kimmel Fanni Sára**

#### *Az első bent maradás AJTP hétvégénk*

Nagy örömmel, várákozással és reménnyel készültünk az első közös bent maradás hétvégékre, mely advent első vasárnapjának közeledtével az adventi hétvége nevet kapta.



# ARANYOSOK VAGYUNK

Advent, melyet úrjövételnek hívunk, a keresztény egyházi év kezdete, számunkra is a várakozás, a készülődés, a karácsonyt előkészítő időszak volt. Hétvégénket is e köré építettük fel.

Ideje volt a pihenésnek, a csendnek, a sport adta lehetőségeknek, valamint a programok által az egymás fele fordulásnak, a segítségadásnak, gondoskodásnak, a felelősségvállalásnak, türelemnek, az együttműködésnek, együttérzésnek, megbízhatóságnak, kitartásnak, kreativitásnak és a megbocsátásnak, valamint a tisztelőnek.

A hétvégénket Bószénfán, a Szarvasfarmon kezdtük, ahol lovas fogattal kocsikáztunk. Sok élménnyel gazdagodtunk és vidám perceket töltöttünk el együtt. Ezután a Zselici Csillagparkban egy vezetett körtúrán vettünk részt, ahol meteoritokkal és a naprendszerünkkel ismerkedhettünk meg.

Másnap délelőtt pihentünk, így mindenki lélekben is megpihenhetett, majd délután ellátogattunk a Megyei Múzeumba, ahol tárlatvezetéssel egybekötött nagyon tanulságos előadást hallgathattunk végig. Ezután a szabadidő keretében ellátogattunk a városban lévő adventi vásárra, ahol körül néztünk és mindenki egyénileg belevetette magát az adventi forgatagba. Visszatérve a kollégiumba mindenki eldönthette, hogy részt akar-e venni az esti programon.

Vasárnap szeretettel vártuk a szülőket és a vezetőséget az aznapi adventi kézműves foglalkozásunkra és közös agapénkra, amire ünnepi műsorral készültünk. Nagyon sok szülő, testvér, barát és rokon fogadta el a meghívásunkat, így méltóképpen ünnepelhettünk és készülhettünk karácsony ünnepére.

Hétvégénket az esti adventi hangversennyel zártuk, amit közösen hallgattunk végig. Felejthetetlen volt számunkra, úgy gondolom, hogy méltóképpen megkoronáztuk adventi hétvégénket.

**Horváth Lívia - csoportvezető**

Az első bent maradás hétvégénk miatt eleinte nagyon izgultunk, hogy milyen lesz, de miután meggyőződünk arról, hogy nagyon sok izgalmas, érdekes program vár ránk, nagyon megnyugodtunk. Az, hogy az osztálytársainkkal tölthettük a hétvégét, nagyon tetszett. A hétvége kiválóan sikeredett, harmonikusan és nyugodtan töltöttük el a közös időnket.

**Novák Rebeka**

## Mindennapjaink a programban

A kollégiumban részt veszek különböző programokon. Bele tartozik a dráma, a néptánc, az életvitel, az úszás, a német és az angol nyelvű szakkör/korrepetálás. Egyesével végig megyek és írok néhány szót a foglalkozásokról.

Dráma: Vidám, vicces ugyanakkor komoly és elgondolkodtató. Marcsi néni jelleme színesíti az órát. Nekem tetszett és drámára fogok járni a későbbiekben is.

Tánc: Adél néni biztosítja a fejlődést egy-egy táncóra alkalmával. Fejlesztő gyakorlatokat hoz és befűzi a későbbi koreográfiát, így a néptánc tanulás is gyorsabban fog menni a továbbiakban.

Életvitel: Az életvitel órákon megismerhettük kicsit egymás véleményét a megadott témához. A tanár nő meghallgatta a véleményeinket és interaktívá tette az órát.

Úszás: Hat éve úszom. Nekem ez az óra egyfajta relaxáció. Nagyon szeretem, örömmel megyek.

Német és angol szakkör/korrepetálás: Hasznosnak tartok egy-egy ilyen nyelvórát. Elmagyarazzák és megpróbálják megértetni a felhozott témákat a különböző óra tanár női.

**Geréb Janka**

## Születésnapok a 9. AJTP csoportban

Nekem ezek a születésnapi kis megünneplések sokat jelentenek. Otthonosabbá teszik nekem a kollégiumot, mivel otthon is szoktunk ünnepelni. Szerintem ez egy nagyon kedves gesztus az osztálytól, ha már otthon nem ünnepelhetnek, hiszen visszahozzuk nekik egy kicsit az otthon érzetet. Úgy láttam az eddigi ünnepelteken, jól esett nekik, hogy gondoltunk rájuk. Remélem a többiek is így fognak reagálni.

**Knébel Anna**

Szerintem a születésnapok közös megünneplése nagyon jó ötlet volt. Mindenki, akinek éppen születésnapja volt, kapott tortát, amit közösen ettünk meg. A torta után általában maradni szoktunk még egy kicsit, teát iszunk, esetleg kekszet vagy hasonló dolgokat eszünk és beszélgetünk. Mindig jól érezzük magunkat közben, és szerintem az ünnepeltek nagyon szoktak örülni a felkészítésnek is.

**Bogdán Boglárka**

## Színházi élményeink

Az Operaház Fantomja című előadást néztük meg. A színház nagyon érdekes volt. Kicsit hosszú volt az előadás, de érdekes volt, ahogyan a színészek különböző jelmezekben formálták meg a karaktereket. Néha voltak benne váratlan jelenetek, amikor a fantom hirtelen előjött, de összességében nagyon érdekes volt. A színdarab összességében nagyon tetszett szerintem mindenkinek.

**Kovács Péter**

Nekem ezek a színházi események sokat jelentenek, mert nagyon szeretem őket. Érdekes feldolgozásokat láthattunk, mindegyikben az a közös, hogy tanulságosak. Segítenek abban, hogy másik szemszögből lássuk a dolgokat és, hogy az életben jó döntéseket hozzunk.

**Knébel Anna**

## A lovaslás mint sport

Sokak szerint a lovaslás nem sport, nem igényel különösebb energiát, a ló dolgozik, mi pedig csak ülünk a nyeregben. Viszont, ez nem így van. A lovasok számára ez nemcsak egy sport, hanem egy szenvedély, egy életforma. Ebben a sportban megtanulunk együtt dolgozni egy olyan élőlényel, aki nem beszél egy nyelvet velünk, saját akarata van és többször nagyobb nálunk. Ez a sport megtanít tisztelni az állatokat, emellett remek kikapcsolódási lehetőség.



Minden ló más-más temperamentummal, lelkülettel rendelkezik, ezért fontos számomra, hogy sokfajta lóval eddsek. Számomra az angol telivér a legkedvesebb ahevessége és az érzékenysége miatt.

Már 10 éve űzöm ezt a sportot, 4 éve pedig amatőr versenyzőként.

A lovaslás több szakágra bontható, mint a díjlovaslás, a díjjugratás, a military, a lovaspóló és lovas torna. A díjlovaslás során teremtjük meg a legszorosabb kapcsolatot ló és lovas között, így ennek az alapjait a legfontosabb elsajátítani.

Nekem a díjjugratás áll legközelebb a szívemhez, mert megtanít váratlan helyzeteket kezelni. De számos sikert elértem díjlovaslásban is. A legbüszkébb a rajtengedély vizsgámra vagyok, ami ahhoz szükséges, hogy nagyobb kategóriájú versenyeken is megmérgettessem magam.

Ezt a sportot mindenkinek ajánlani tudom. Legfőképp azoknak, akik kikapcsolódásra vágnak a rohanó hétköznapokból.

Ha pedig szeretnétek megtudni, hogy mennyire ismeritek a lovakat, töltsétek ki a kvízt!

**Gara Janka**

## Az én hobbim az úszás

Az úszás nem csak erőnléti, nagy részben mentális sport is. A nehézsége pedig nem az elsajátításban, hanem a kitartásban rejlik. Az ember ösztönéből fakadóan is könnyen tanul úszni, szinte mindegy, hogy egészen kisgyerekekről vagy felnőttekről van szó. A mozdulatok, úszásne-



mek megtanulása után jön tehát az igazi kihívás egy úszó életében. Sokszor a hajnali kelések és a heti 15 óra edzés árán sem érzük el az áhított célt, és ilyenkor kezdődik az agyalgás, vajon mit ronthattunk el?! És ekkor jön a felismerés. Mi van, ha én csak 98%-ban tettem magam oda az edzésen? Mi van, ha nem is voltam ott fejben, hanem a másnapi dogán, vagy az esti alváson agyaltam? Mi van, ha nem is akarom én ezt igazán? Ilyenkor kell a nagy elhatározás, a rengeteg áldozat, az eggyel több reggeli edzés, és a 100% koncentráció, meg az edzésen kívüli teendők, például az étrend és hasonlók. Egy úszó élete percről percre be van táblázva, ez a sport rengeteg áldozattal, lemondással, és nem mellesleg könnyekkel jár. Ahogyan az én személyes történetem is. 5 éves koromban kezdtem ezt a sportot, szóval már kemény 11 éve űzöm. Ezalatt pedig volt egy közel féléves kihagyásom, ami gimnáziumi éveim megkezdése miatt lett közbeiktatva. Nehéz volt meghozni a döntést, hogy abbahagyjam, de az újrakezdés talán még 1000x nehezebbnek bizonyult. De nem bírtam, fél év után beláttam, az életem céltalan a kedvenc sportom nélkül. Persze néha napján egyedül lementem úszni, de ez nem volt elég, újra versenyezni akartam. Ha lehet, az átigazolási papírok elintézése volt a legegyszerűbb dolog a világon, ahhoz képest, ami eztán következett. Pályafutásom alatt a 6. edzőmet és 3. csapatomat kellett megszoknom. És én úgy érzem, ezt az érzést senki sem fogja megérteni, aki nincs benne igazán. Hogy miért szeretünk hajnalban kelni, hogy bírjuk elviselni, hogy mindig klórszagunk van, hogy nyavalygunk, de közben minden egyes pillanatát imádjuk. Én úgy gondolom, aki legalább 1x nem sírt még az edzője miatt, vagy versenyen, hogy századmásodpercen múltott az egyéni csúcs vagy a szintidő, az nem is versenyúszó igazán. Lelkileg és testileg is kemény megpróbáltatásokon megyünk keresztül mi, úszók. Néha összeroppanunk a nyomás súlya alatt, máskor szárnyalunk, és nem számítanak a minket visszahúzó súlyok (tenyérellenállás, teki, bója, deréksúly és hasonlók :D)... mert javítottunk egy vagy két másodpercet. Ez talán semmiségnek tűnhet, de nekünk, úszóknak ez óriási dolog és eszméletlenül sok munka van mögötte. Az edző szava pedig szent. Ez a sport alázatra, kitartásra, önkontrollra nevel. Éppen ezért is imádom annyira.

**Illés Kinga Száva**

## lovas kvíz

### 1. Melyik a lovak leggyorsabb jármódja?

- a) ügetés
- b) lépés
- c) vágta

### 2. Mely szakághoz áll legközelebb a minden évben megrendezett Nemzeti Vágta?

- a) galopp
- b) díjugratás
- c) military

### 3. Mely szakág képezi a lovaglás alapját?

- a) lovas torna
- b) díjugratás
- c) díjlovaglás

### 4. Mely lófajta a legalkalmasabb a galopphoz?

- a) Magyar félvér
- b) Angol telivér
- c) Hucul

### 5. Melyik szín felel meg a lovas szaknyelvben a sötétbarna színnek?

- a) sárga
- b) szürke
- c) pej

### 6. Hogy hívták a magyar csodakancát?

- a) Overdose
- b) Kincsem
- c) Baraboly

### 7. Melyik szín lovas szaknyelvben a „szürke”?

- a) fekete
- b) deres
- c) fehér

**Összeállította: Gara Janka**

## Előadás a nők elleni erőszakról

A nők elleni erőszak megszüntetésének és felszámolásának világnapja alkalmából tartottak előadást novemberben a SMRFK Bűnmegelőzési Osztályának képviselői kollégiumunkban. A rendezvényen a csoportok több kisebb „turnusban” vehettek részt.

A bemutató első felében egy interaktív „játék” keretében színes kártyákkal fejezhettük ki véleményünket. Ebben lehetőség nyílt számunkra elmondani, véleményezni az adott szituációt és az arra adott válaszokat. Meglepetésként ért, hogy néhányan számomra evidens dolgokat máshogy, más szemszögből közelítettek meg, melyekre nem is gondoltam volna.

Az előadás másik felében két videót tekinthettünk meg, melyek a kapcsolaton belüli erőszakról és az internetes zaklatásról adtak képet számunkra. Ez utóbbi nagyban érinti a mi korosztályunkat is. Az első videóban össze kellett gyűjtenünk az erőszakra utaló jeleket. A második videó felhívta a figyelmet arra, hogy óvatosan használjuk a különböző közösségi médiákat és magát az internetet. Ha pedig ilyen fajta zaklatás áldozatává válunk, ne féljünk beszélni róla és segítséget kérni.

Számomra nagyon érdekes és egyben meghökkentő volt ez az előadás. Remélem máskor is tartanak hasonlóan hasznos témáról bemutatót a kollégiumban.

**Gara Janka**

## Vendégünk a Compass Egyesület



2018. november 19-én, immár sokadszorra, ismét el látogattam kollégiumunkba a Compass Egyesület, hogy tájékoztassanak minket az egyesület tevékenységéről és a lehetőségekről. Két csoporttársammal együtt én is érdeklődve hallgattam az előadásukat, valamint beszélgettem az önkéntesekkel a tapasztalataikról. Számomra a legjobb része az egész eseménynek az volt, amikor nem az anyanyelvünkön, hanem egy második, közös nyelven beszélgettünk egymással. Meséltek magukról, a hazájukról és arról is faggattam őket, hogy hogyan érzik magukat Magyarországon.

A Compass egy életvidám fiatalokból álló egyesület, ahova jó lehet tartozni. De egy szimpla beszélgetéssel is sokat lehet fejlődni és bátorodni.

**Kruppai Alíz**



## „A kutyák természetüknél fogva jók és hűségesek”

*Charlie – Minden kutya a mennybe jut*

Nagyon szeretem a kutyákat, sőt van is egy kutyusom, Maszat. Ő egy border collie. A fajtára jellemző a mozgékonyosság, hiszen egy pásztorkutya. Sajnos csak hétvége tudok foglalkozni vele. Maszat ezért nagyon hálás. Leírhatatlanul jó érzés – a kutyások tudják, miről beszélek – látni rajta az örömet, amikor pénteken este meglát a kapuban. Izgatottan ugrándozik, nyalogatja a kezem, a nyomomban jár. Az öröm kölcsönös, mivel nekem is igazi kikapcsolódást jelentenek az együtt töltött percek. Sétáltatom, játszunk, és különböző trükköket tanítok neki, mivel a világ legokosabb fajtájaként tartják számon, ez eredményes is.

Tehát nem véletlen, hogy az önkénteskedést a kaposvári Kutyatárban végeztem, ahol a gazdátlan kutyákat szeretgettem és gondoskodtam róluk. Tavaly beszámoltam az élményeimről és a szerzett tapasztalatokról. (Ajánlom mindenkinek ezt a tevékenységet!)

Szeptemberben a csoportvezetőnk hívta fel a figyelmünket egy országos „kutyás” versenyre. Amint meghallottam, éreztem, hogy jelentkeznem kell. A verseny nagyon összetett volt, sok különbözőféle-fajta feladatot oldottunk meg. Többek között biológiával kapcsolatos feladványt, filmes kérdést, emellett több kutyákról szóló verset is feldolgoztunk. Ezekon kívül még számtalan feladattal kellett „elbánnunk”. Ezt persze nem egyedül vittem végig. A legjobb barátnőm, Gál Dorottya és a csoportvezetőm, Tankovicsné Trapp Ildikó segítségével oldottuk meg ügyesen a feladatokat.

Számomra az egyik legérdekesebb „próbatétel” az volt, amikor bele kellett bújnunk két kóborkutya bőrébe és a helyzetüket átélve, egy internetes beszélgetést kellett létrehozni Csoóri Sándor: A kiveret, városi kutyák című mű alapján.

A legtöbbször számomra a kutya barát és a társ a mindennapokban. Azonban a segítő kutyák ennél sokkal jelentősebbek. Nemcsak megszépítik, hanem meg is könnyítik a sérült emberek napjait. Ebben témában kellett elmélyülnünk és kutatást végeznünk, majd egy rövid összefoglalót készíteni. Az erről készült írásunk tanulságos, ismerjétek meg!

Sokat kellett foglalkoznunk a témával, de megérte, rengeteget tanultunk a négylábú kedvencekről.

Természetesen az is foglalkoztatott minket, hogy milyen eredményt érünk el. Mégiscsak egy verseny!

Amikor Ildi néni közölte velünk, hogy vesztettünk, nagyon elkeseredtünk. Aztán hozzátette: „.....négy pontot!” Mindhárman nagyon örültünk.

Odarohantunk a számítógéphez, hogy megnézzük, mire jó ez a 96 pont.

Az országos vetélkedőn 3. helyezést értünk el!

**Balogh Barbara**

## Több mint hűséges barát

Már régóta tudjuk, hogy az ember egyik leghűségesebb társa, barátja a kutya. Aki olyan szerencsés, hogy gazdi lehet, az rengeteg élménnyel gazdagodik élete során. A nyálás puszik, a meleg tekintet, az izgatott csaholás pedig mind-mind a szeretet megnyilvánulásai. A kutyusok mindig tudják, ösztönösen megérzik, hogy mire van szükségünk. A legjobb pillanatban hozzák a pórát, vagy ugranak az ölünkben, esetleg dörzsölik az orrukát a kezünkhöz.

Azonban nemcsak szeretetet adnak, hanem sok esetben – a saját korlátaikon belül – gondoskodnak is az emberekről. Tehát nem csupán mi, gazdik tartozunk felelőséggel házi kedvencünknek, gyakran ők is ugyanezt a törődést és figyelmet szentelik a náluk sokkal nagyobb és okosabb embernek.

A kutyák okosak, ezáltal taníthatóak. Terápiás alkalmazásuknál a két legfontosabb képességükre építenek: az érzelmi fogékonyságukra és a mentális adottságaikra.

Számos híres kutyáról hallottunk, többek rendkívüli történetét filmvászonon is megörökítették.

Ilyen kivételes kutya volt Mancs, a miskolci Spider Mentőcsoport mentőkutyája, aki a földrengés sújtotta területeken teljesített szolgálatot.

A hétköznapi hősök, a terápiás kutyák kevésbé ismertek név szerint, de feladatuk és jelenlétük annál jelentősebb, hiszen sérült, beteg és idős emberek mindennapjait teszik szebbé, gondtalanabbá, tartalmasabbá, könnyebbé... élhetőbbé. A kutyák segítségét egyre több területen felhasználják napjainkban.

Az állat asszisztált pedagógiában a kutyát motivációs társaként használják. Segítségüket igénybe veszik a tanulási nehézséggel küzdő diákok fejlesztő foglalkozásain (pl mozgáskoordináció fejlesztése, nyelvi kifejező kész-



*Barbi, Ildikó néni, Dorottya*

ség), de ugyanolyan eredményesen „alkalmazták” őket az autista gyermekek viselkedésterápiája során is.

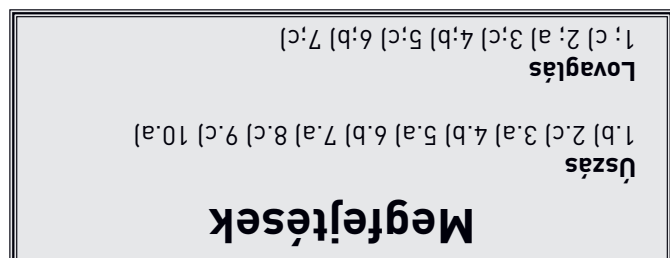
A nagy traumán keresztülment, az emberi kapcsolatait leépítő vagy megszüntető emberek visszailleszkedését a társadalomba szintén jótékonyan támogatja a kutya jelenléte. A bántalmazott gyermekek is könnyebben nyílnak meg egy négylábú társaságában.

Az idősök otthonában a kutyus mint hangulatjavító szépíti meg a nyugdíjasok egyhangú napjait, továbbá támogatja „az idős ember aktivitásának fenntartását, mellyel megelőzhetőek a mentális zavarok kialakulásai” (1.). Ők az ún. *segítőkutya*ak, akik életvitelszerűen tartózkodnak a gazdáikkal.

A kutyaterápiás fejlesztő szakemberek munkája sok embernek segítséget, gyakran egy nehéz élethelyzetből kiutat jelent. A *Kutyával az Emberért Alapítvány* az elsők között alkalmazta a kutyás fejlesztőterápiát hazánkban. Azóta több egyesület csatlakozott hozzájuk, többek között a *NEO Magyar Segítőkutya Közhasznú Egyesület*, a *Kutyával Egy Mosolyért Alapítvány*, az *Aura Segítő Kutya Alapítvány*, a *Napos Oldal a Sérült Emberekért Alapítvány*, valamint a *Csigabiga Alapítvány*.

De nekünk egészséges és kiegyensúlyozott embereknek is szükségünk van négylábú barátainkra, hiszen minket is gyógyítanak az önzetlen szeretetükkel, nem utolsósorban pedig sokkal sivárabbak lennének a napjaink nélkülük.

**Balogh Barbara-Gál Dorottya**



1944. őszén a szovjet csapatok feltartóztathatatlannul törtek előre Magyarország területén.

December elejére az ország kétharmadát birtokba vették. Kaposvár nyílt városként megmenekült a háború borzalmaiktól. Somogy megye egyes területei napok alatt felszabadultak, más vidékek viszont hónapokon keresztül ütközetek helyszínei voltak.

A makacs ellenállás oka nemcsak a szovjet csapatok előrenyomulásának fékezése volt, hanem a zalai olajmezők védelme, amely a német hadigépezet üzemanyag szükségletének zömét biztosította. Nem elhanyagolható szempont volt a Jugoszláviában harcoló német csapatokkal az összeköttetés, majd később a visszavonulás biztosítása.

A Dunántúlon kiépített „Margit vonal” a harmadik védelmi rendszer volt, amit a németek

Magyarországon kiépítettek. Ennek a védelmi rendszernek a legfontosabb szakasza belső

Somogyban húzódtott.

A somogyi föld ősidők óta hadszíntérnek rendelkezett. A Balaton és a Dráva közötti terület állandó átjáróul szolgált az itt megforduló hadseregeknek. A völgyek és a dombok mind a védőknek, mind a támadóknak ideális terepül szolgáltak. Ezen a területen 1944-45-ben változó sikerrel 120 napig folyt az ádáz küzdelem. Belső Somogyt 20 ezer holdon változtatták aknamezővé, a földeket, a réteket, legelőket lövészárkok és harckocsi akadályok hálózta be.

Somogy igen fontos területnek tűnt mind a szovjet, mind a német hadvezetés számára. Elfoglalásának, illetve megőrzésének mindkét fél nagy jelentőséget tulajdonított. A sikeres – tolnai, baranyai – hadműveletek után az 57. szovjet hadseregnek azt a feladatot szabták, hogy akadályozza meg a német – magyar csapatok védelemre történő berendezkedését a Margit vonalon.

December 3-án súlyos harcok folytak Szigetvár térségében, valamint Kaposvártól nyugatra Nagybjom térségében. A szovjet csapatok csaknem bekerítették a községet. A fokozódó német ellenállás miatt a front gyakorlatilag megmerevedett. A Böhönyére vezető út a német-magyar csapatok kezén maradt. Siófok körzetében jelentős harcok folynak a 80. gárda lövészadosztály és a német 1. páncélos hadosztály „Huppert” harccsoportja között.

A somogyi harcokat rendkívüli módon meghatározta a Balaton elhelyezkedése. A 77 km hosszú tó a délről jövő hadműveleteket ketté vágta. Mivel a rajta való átkelés felesleges vállalkozás lett volna, ezért a harcoló csapatok a két vége felé igyekeztek. Míg Siófoknál a harcok hevessége rendkívüli módon fokozódott, addig a somogyi partvidék többi része december 4-e után kiesett a harcok hatásköréből.

A Margit vonal somogyi szakaszának északi pontja Balatonkeresztúr volt, majd Marcali Mesztegnyő Böhönye Nagyatád Barcs vonalat követte. A németek a védelmi rendszer előterében súlyos halogató harcokat folytattak annak érdekében, hogy lassítsák a szovjet csapatok előrenyomulását. A szovjet csapatok első támadó lendületükkel túljutottak a Marcali-hátságon és megközelítették a Nagykanizsára vezető utat. Innen azonban vissza kellett vonulniuk a növekvő német magyar támadások miatt. A németek visszatérésük után megerősítették a „Marcali környékén” lévő állásaikat.

Nagybjom, amely eredetileg nem volt a védelmi rendszerben szerepe a halogató harcok után felértékelődött. A német hadvezetés egy későbbi támadás kiinduló pontjának tekintette és ezért a „nagybjomi bástya” minden áron való védelme mellett döntött. Szigetvár a német tervekben különösen fontos szerepet kapott, mert itt vezetett a déli irányba az egyetlen főút, amely a Dráván túli német erők ellátását biztosította: December 5-én a 64. szovjet lövész hadtest menetből elfoglalta a várost. A harcok eredményeként a szovjet csapatok elérték a Margit vonalat, ahol a német-magyar csapatok szívós ellenállása megállásra kényszerítette őket.

**Németh Patrik**

## Cím nélkül

Evelin a suliban a sportos és népszerű lányok közé tartozott. Szenvedélye a lovaglás volt. Már kiskora óta lovagolt, és rengeteg versenyen részt vett, ahol általában szép eredménnyel végzett. Sokáig nyafogott az apjának, mire kapott egy saját lovat. Az állatot a pár utcányira lévő lovardában helyezték el, ott, ahol Evelin lovagolt. A szabadidejét ott töltötte, többnyire ott tanult a lova mellett a bokszban vagy a legelőn, mivel a lovardához több legelő is tartozott, sőt még egy erdős rész is. Evelin egyik kedvenc időtöltése az volt, hogy messzire kilovagolt és csak pár órával később tért vissza. Mindig későn ért haza, bedőlt az ágyba és csak a reggeli ébresztőt hallotta meg.

Már november volt, eseménytelenül telt az ősz az osztályban, amikor egy új fiú érkezett, aki felkavarta az állóvizet. Rögtön a figyelem középpontjába került, egy csomóan róla kezdtek el beszélni és vele kezdtek el lógni. Sok lányt már a megjelenésével is magába bolondított. Szép kék ábrándos tekintet, szőke hullámos haj és ellenállhatatlan mosoly. Evelint mindig zavarta a változás, most meg itt volt az új fiú is, aki miatt a lányok többsége megbolondult.

Egyik reggel az osztályba beérve a barátnői izgatottan fogadták Evelint. Gyorsan elhadarták, hogy mi van, és hogy az új fiú, Gergő keresi valami miatt. Eleinte ügyet se vetett arra, hogy Gergő keresi, de amikor megtalálta őt Gergő, nagyon meglepődött a kérésén. Azzal kereste fel, hogy tanítsa meg őt lovagolni, mivel előző nap látta Evelint a legelőn. A lány elutasította, de a nap folyamán még többször próbálkozott nála.

Az utolsó óra után a lovardába menet újra összefutott Gergővel, aki nem szállt le róla. Követte őt a lovardába is, és végig nyaggatta a kérésével. Evelin azonban gyorsan felnyergelte a lovat és elvágtatott vele, be az erdőbe, hogy egyedül lehessen. Azon gondolkodott, hogy vajon miért akarja ennyire Gergő, hogy megtanítsa lovagolni. Már besötétedett, mire visszatért a lovardába, de Gergő még mindig ott volt. Bevezette Sunnyt az istállóba, lecsutakolta, ezalatt Gergő türelmesen várakozott. Elindult haza, de a fiú továbbra is fűzte Evelint, hogy egy profitól akar tanulni. Mint mindig, most is nemleges választ kapott.

Másnap néhány barátnője számon kérte tőle, hogy miért utasította el Gergőt. Nem magyarázkodott, ezzel az egészsel nem sokat foglalkozott.

Mindig az utolsó órának örült a legjobban, hogy végre kiszabadulhat a suliból és mehet lovagolni. A lova boxa mellett találta most Gergőt. Rá várt. Evelinnek rossz érzése támadt, de nem foglalkozott vele. Kivezette a lovat és felnyergelte.

Amikor elindultak, akkor a fiú hirtelen eléjük ugrott kitárt kezeivel. Evelin az utolsó pillanatban tudta elfordítani a lovat, hogy ne menjenek neki Gergőnek. Néhány

centin múltott, hogy a ló ne menjen neki Gergőnek, de Evelin már nem volt ilyen szerencsés. Ő egyenesen háttal zuhant a kemény murvás útra. Gergő teljesen leledmedt. A ló pár perc múlva nagyot nyerített, ez zökentette ki Gergőt a szinte sokkos állapotból. Amint meglátta, hogy Evelin nincs a ló hátán nagyon megijedt. Gyorsan körülnézett, mikor meglátta Evelint a murván feküdni, odasietett hozzá és szólomatni kezdte. De a lány nem válaszolt. A fiú rémülten segítségért kiáltott. Mire a mentő odaért már ott volt Evelin apja is. Mindenki nagyon aggódott Evelin miatt, de Gergő addigra hulláspadt lett. A fiú és az apa követték a mentőt a kórházba, megtörtén várták meg az eredményeket. Kis idő múlva az orvos megnyugtatta őket:

– Az esés szerencsére nem súlyos, mivel Evelin az egyik kezével tompított, így egy törött karral és egy enyhe agyrázkódással megúszta meg a balesetet. Néhány napig bent kell tartanunk megfigyelésre. Amint felébred, bemehetnek hozzá. – közölte az orvos.

Mialatt arra vártak, hogy bemehessenek a szobába Gergő beszámolt az apának arról, ami történt. Bevallotta, hogy miatta esett le Evelin a lóról. Az apa nagyot csalódott a fiúban, de Evelin miatt most jobban aggódott. Gergő a várakozás alatt mindent megbánt, amit tett, és csak abban reménykedett, hogy valaha egyszer talán Evelin megbocsát neki. Szerette volna semmissé tenni, de nem tudta. Hosszú percek teltek el szótlanul, majd a percekből órák lettek. Végre az ápolónő megjelent és beengedte őket a szobába. Amikor Evelin meglátta Gergőt, rögtön azt kérdezte tőle, hogy mi van a lovával. Evelin nem is saját maga miatt aggódott, hanem a lova miatt. Alig tudtak erre mit felelni, de megnyugtatták, hogy a lónak semmi baja. Ezután Gergő olyan sokszor kért bocsánatot a lánytól, hogy már Evelin apja kérte, hogy nyugodjon meg

Miközben Gergő hazafelé sétált a törtéteken gondolkodott. Nagyon sajnálta, hogy ilyen durva viccet eszelt ki.

Két nap múlva Evelint kiengedték a kórházból, ismét járhatott iskolába. A karján azonban ott éktelenkedett a gipsz, amitől nehezebben tudott mozogni. Gergő szégyellte – és felelősnek érezte magát a törtétek miatt, ezért minden nap a ház előtt várta Evelint és együtt mentek iskolába. A fiú boldogan cipelte a táskáját. Az órákon jegyzeteket készített, hogy megkönnyítse Evelin tanulását.

Nagyon sokat segített a lánynak, és Evelin egy kis idő múlva megbocsátott neki. A sok együtt töltött idő alatt még egy kicsit össze is barátkoztak.

Gergő soha többet nem nyaggatta osztálytársát, hogy tanítsa meg lovagolni. Lehet, hogy Evelin meg tudott bocsátani neki, de ő nem tudott megbocsátani saját magának.

**Bényi Anna**



## Céltalan vers

Látszólag mindenki  
Megy valamerre, célja van  
Tán még az is, ki céltalan  
Az élet útvesztőjében

Itt jobbra, ott balra  
Mindhiába, zsákutca  
Visszafordulni újra  
Elölről kezdeni

Másik utat keresni  
De célok nélkül mi az élet?  
Mégis, célokkal mit érek?  
Álmok tettekkel, vagy nélkül

Valamit mindig várunk  
A pénteket, a hétvégét  
A találkozás szépségét  
Mi lenne, ha megállnál?

Nézz körbe ember!  
Napkelte, napnyugta  
Nézd meg újra és újra  
Ugye, mindig más?

Tudom ezerszer láttad  
De nézted úgy egyszer is  
Hogy elkerekedtek szemeid?  
Gyönyörű ez az egész!

Célok, vagy örök rohanás?  
Élet, vagy halálfélelem?  
Javíts ki, ha tévedek  
Ismétlődő film az életed!

*Illés Kinga Száva*



Az illusztrációt készítette **Vörös Alexandra**

## Úszás kvíz

**1. Melyik a leggyorsabb úszásnem?**

- a) mell
- b) gyors
- c) pillangó

**2. Mit kell csinálni mellúszásnál rajt és forduló után?**

- a) delfinezés
- b) siklás
- c) lehúzás

**3. Mi a vegyesúszás sorrendje?**

- a) pillangó, hát, mell, gyors
- b) hát, mell, pillangó, gyors
- c) gyors, mell, pillangó, hát

**4. Mi a vegyesváltó sorrendje?**

- a) pillangó, hát, mell, gyors
- b) hát, mell, pillangó, gyors
- c) gyors, mell, pillangó, hát

**5. Melyik úszásnemben nincs bukóforduló?**

- a) mell
- b) gyors
- c) hát

**6. Milyen számban nyert olimpiai aranyat Gyurta Dani?**

- a) 100 hát
- b) 200 mell
- c) 1500 gyors

**7. Hány évesen lett olimpiai bajnok Egerszegi Krisztina?**

- a) 14
- b) 20
- c) 26

**8. Hol volt az olimpia 2016-ban?**

- a) Budapest
- b) Peking
- c) Rio

**9. Hány méteres medencében rendezik a rövidpályás versenyeket?**

- a) 50
- b) 33,3
- c) 25

**10. Milyen szál van a verseny dresszekben?**

- a) karbon
- b) nylon
- c) ezüst

**Összeállította: Illés Kinga Száva**

## Irodalmi előadás

„Kik éltek majd utánunk, emberek testvéreink, ne szidjatok nagyon, Isten is inkább megszán titeket, ha bennetek is él a szájalom.”

(F. Villon)

Minden évben több alkalommal részt veszünk a TIT Irodalmi Kávéház műsorain. Amikor meghallottam, hogy januárban van még szabad hely és lehet jelentkezni, azonnal éltem a lehetőséggel, bár nem sokat tudtam a költőről.

Egy kis előzetes internetes kutatás után azonban rengeteg információhoz jutottam. Francois Villon a középkori francia költészet egyik legjelentősebb alakja, a szubjektív líra képviselője. Életét ismerve nem meglepő, hogy verseiben nem mindig használ szalonképes kifejezéseket, de ez is megmutatja Villon egyediségét, nyíltságát, őszinteségét és bűnös életét.

Adél nénivel, Gabi nénivel, Marcsi nénivel és néhány irodalmat kedvelő kollégistával elmentünk Orlik István és Sárközi György **Villon-estjére**.

Az előadás kerete úgy volt felépítve, mint egy tv csatorna híradóval, talkshow-val, esti mesével és filmmel. Mindegyik műsorszámban megtudhattunk valamit Villon életéről. Mindegyik jelenet Villon életének más-más korszakát mutatta be a hozzákapcsolódó versekkel.

A két előadó játéka fantasztikus és szórakoztató is volt egyben.

Én személy szerint nagyon jól éreztem magam, nagyon sokat tanulhattam az estből. Ennek az előadásnak köszönhetően lesznek előzetes ismereteim a francia költő életéről és munkásságáról, hiszen hamarosan irodalomból is tanuljuk Francois Villont.

**Nagy András**

## Könyvajánló

A csoportvezetőnkkel, Ildi nénivel beneveztünk egy olvasóversenyre, így ismerkedtünk meg ezzel az olasz könyvvel. Mindhárman szeretünk olvasni, több tinikről- vagy tinikhez szóló könyvet olvastunk már, de ez egészen más.

A könyv 12 novellából áll. Ez azért is jó, mert azok, akik ritkábban olvasnak vagy kevés az idejük (!) 20-25 perc alatt megismerhetnek egy történetet. Persze, a feldolgozásához már jóval több idő kell!

Mindegyik sztori tizenévesekről szól, akár rólad is szólhat, veled is megtörténhet valami hasonló. A történetek középpontjában mindig egy érzelm áll, köré fonódik a tartalom. Öröm, vágy, szégyen, bánat, kétségbeesés... Ugye, mindannyian átéltük már ezeket valahogyan? A novellák főszereplői olaszok fiatalok, akik különböző élethelyzetekben élnek át az érzéseket. Az érzést, amit nem mondanak ki, csak megélik, kimondhatatlanul. A könyv címe is ez: **Kimondhatatlanul**.

Mindegyik történet számtalan kérdést vet fel bennünk. (Ezért is írtuk, hogy a feldolgozásához bizony idő kell.) Mit rontottak el a szereplők? Én mit tettem volna a főszereplő helyébe? Hogyan viszonyultak hozzá a többiek? Hogyan viszonyultak egymáshoz a szereplők? Miért maradt egyedül a főhős? Hogyan lehetett volna elkerülni a tragédiát? Ki segíthetett volna a fiún? Miért történt mindez? Hogyan tovább?

Ez egy olyan könyv, amit meg kell beszélni valakivel. Mi sokszor órákon át elemeztük a főhősök tetteit, az okokat. Levontuk a tanulságot, közben előjöttek saját emlékek is.

A verseny egyik feladatáknak hasonló történetet kellett írunk egy általunk választott érzelméről. A 14. oldalon olvashatjátok a novellámat. Te milyen címet adnál a történetnek?

**Bényi Anna**

| Időpont               | Esemény  |
|-----------------------|--|
| <b>Február</b> 02.19. | Nyelvelünk (idegen nyelvi vetélkedő)   |
| 02.20.                | Farsang  |
| 02.25.                | Megemlékezés a kommunista diktatúra áldozatairól                               |
| 02.27.                | Tudás fája 9-10. évfolyam (csoportok közötti műveltségi vetélkedő)             |
| 02.28.                | Tudás fája 11-13. évfolyam (csoportok közötti műveltségi vetélkedő)            |
| <b>Március</b> 03.04. | Egészségnap  |
| 03.07.                | Nőnap a kollégiumban   |
| 03.11.                | Ünnepi megemlékezés / Táncház  |
| 03.19.                | Művészeti est (tehetséges kollégisták a színpadon)                             |
| 03.26.                | Szobaszemle  |
| 03.27.                | Klebi Kupa   |
| <b>Április</b> 04.09. | Mester és Tanítványa (társági rendezvény)                                      |
| 04.11.                | Költészet napja (Kurucz Ádám, Klebelsberg-díjas egykori kollégistánk előadása) |
| 04.12-13.             | AJTP versenyek (országos rendezvény)   |
| 04.15.                | Húsvéti kézművesház  |
| 04.16.                | Emlékezés a holokauszt áldozataira   |
| 04.16.                | A hang világnapja (integrált esélyóra)   |
| 04.22-26.             | Fenntarthatósági hét   |
| 04.24.                | Akik sokat tettek a kollégiumért (éves értékelés)                              |
| 04.25.                | Ballagás   |
| <b>Május</b> 05.13.   | Környezetvédelmi plakátverseny   |
| 05.13-16.             | Diákhét  |
| 05.14.                | Projektbemutatók   |
| 05.16.                | Projektbemutatók   |
| 05.15.                | Idegen nyelvi tájékozódási vetélkedő   |
| 05.22.                | Challenge Day / kerékpártúra   |
| 05.27.                | Életmódi projektnap  |
| <b>Június</b> 06.04.  | Trianoni megemlékezés  |
| 06.11.                | Szobaszemle  |
| 06.12.                | AJTP bemutató  |
| 06.14.                | Kiköltözés   |

## DIÁKKRÓNIKA

**A Kaposvári Klebelsberg  
Középiskolai Kollégium Ispja**

**Felelős kiadó:**

*Dr. Giber Vilmos igazgató*

**Felelős szerkesztő:**

*Tankovicsné Trapp Ildikó*

**Fotó:**

*Kiss Eszter*

**Nyomdai munkák:**

*Central Press Kaposvár*